

ac saluti p[ro]p[ri]u[m] sub mensa dominoru[m] m[is]c[er]as edere.

Quid sit hic sacrament[um] et res.

Post predicta re

stat inuestigare q[uo]d in actio[n]e p[ro]p[ri]e sit sac[ra]m[en]t[um] et res. Sacrament[um] est signu[m] est sacre rei. Quid ergo hic signu[m] est. r[ati]o est res sacra hui[us] signi. Quid dicitur sac[ra]m[en]t[um] hic esse q[uo]d exteri[us] t[er]m[in]e ritur. f. exteri[us] p[ro]p[ri]a que est signu[m] interioris p[ro]p[ri]e. f. p[ro]p[ri]etatis cordis et humilitatis. Q[uo]d si est. n[on] om[n]e sac[ra]m[en]t[um] euangelicu[m] id efficit q[uo]d figurat. Exteri[us] eni[m] p[ro]p[ri]a n[on] efficit interior[em] pot[est]at[em] interior[em] causa est exteri[us] p[ro]p[ri]a. Sz ad h[oc] inquit illi hoc esse intelligendu[m] d[omi]nis sacra mentis que in nouo testam[en]to instituta s[un]t. vt est sac[ra]m[en]t[um] baptisimi. p[ro]p[ri]etatis. et corpus xpi. Sac[ra]m[en]t[um] v[er]o p[ro]p[ri]e sicut et p[ro]p[ri]a an[te] t[em]p[us] g[ra]t[ia] ap[er]to humani generi fuit. Et r[ati]o eni[m] i[n]stitutu[m] fuit in p[ri]mis p[ar]tibus. It[em]. Si exteri[us] p[ro]p[ri]a sac[ra]m[en]t[um] est. et interior[em] res sacram[en]ti. se p[ri]us p[re]cedit res sac[ra]m[en]t[um] q[uam] sac[ra]m[en]t[um] rem. Sz nec hoc incoueniens est. Na[m] in alijs sacramentis que efficiunt q[uo]d figurat. hoc sepe c[on]tingit. Quid dicitur dicitur exteri[us] p[ro]p[ri]am et interior[em] rem esse sac[ra]m[en]t[um]. nec duo sacram[en]ta. f. vnu[m]. vt spes panis et vini. n[on] duo sunt sacram[en]ta sed vnu[m]. Et sicut in sacro corp[or]e. ita etia[m] in hoc sacram[en]to dicitur aliud esse t[er]m[in]e sac[ra]m[en]t[um]. f. exteri[us] p[ro]p[ri]am. Aliud sac[ra]m[en]t[um] et rem. f. interior[em] p[ro]p[ri]am. aliud r[ati]o n[on] sac[ra]m[en]t[um]. f. remission[em] peccator[um]. Interior[em] eni[m] p[ro]p[ri]a et res est sacram[en]t[um] id est. exteri[us] p[ro]p[ri]e. et sac[ra]m[en]t[um] remission[em] peccati. qua[m] et signat et facit. Exteri[us] q[ui] p[ro]p[ri]a et interioris signu[m] est. et remissionis peccator[um].

Ista est distinctio. xxiij. huius quarti libri. In qua magister post q[uo]d agit de t[em]p[or]e p[ro]p[ri]e. hic determinat quedam que p[ro]p[ri]e ad effect[um] et que est remissio peccator[um]. Et tria circa hoc facit. Primo enim inquit: v[er]u[m] peccata in p[ro]p[ri]e dimissis confessione sequenti omnia vel p[ro]p[ri]e redeant. Secundo quid in hoc sacram[en]to sit res et q[uo]d sacrament[um] s[un]t quosda[m] manifestat. Tertio quod p[ro]p[ri]a exteri[us] et interior[em] vnu[m] sit sacrament[um] s[un]t alios insinuat. Primo facta a principio distinctionis vsq[ue] ibi. Post predicta. Secundum vsq[ue] ibi. Quid dicitur dicitur. Tertiu[m] vsq[ue] ad fine[m] distinctionis. In speciali ista magister facit in tribus p[ro]p[ri]et[um] quaz prima est hec. Quid dicitur peccata semel dimissa p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e it[em] ad pena[m] replicari. f. alijs placet h[oc] peccatu[m] it[em] a deo non imputari. Hanc magister insinuat. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e v[er]u[m] dimissis peccatis in p[ro]p[ri]e si homo postmodu[m] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e vel in p[ro]p[ri]e peccata vel in p[ro]p[ri]e peccata icidat. an peccata p[ro]p[ri]e dimissa redeat. Postea tagit circa hoc diuersas opiniones. Quid dicitur dicitur ea redire et adducit parabolam de seruo nequa[m] a quo videt vnu[m] seruum debitu[m] etia[m] p[ro]p[ri]e dimissum exactu[m] esse. tagit etia[m] in littera plures autoritates: que faciunt ad p[ro]p[ri]e. Sed p[ro]p[ri]a hoc opponit. n[on] eni[m] videt iustitiam

vt p[ro]p[ri]e peccato quo quis semel iudicat[ur] est: it[em] iudicatur. Et r[ati]o dicit q[uo]d p[ro]p[ri]e hoc non bis sup[er] eode[m] peccato iudicat. q[uo]d n[on] p[ro]p[ri]e peccat[um] cu[m] non indigne p[ro]p[ri]e uitur et ingrat[us] fuerit. Alio[rum] opinio est q[uo]d peccata di[m]issa ante n[on] redeat it[em] nisi p[ro]p[ri]e ingratiudinem. p[ro]p[ri]e ingratiudine[m] eni[m] quis reus constituit sicut an fuerat ac si peccata rediret p[ro]p[ri]e. Postea magister a determinatione hui[us] questionis cessat et se excusat relinquens studi[u]m eius studioso lectori. eo q[uo]d v[er]it[as] opinionu[m] doctores fauente[m] habet. Secunda p[ro]p[ri]e positio est hec. In sacram[en]to p[ro]p[ri]e: penit[en]tia exteri[us] et sacrament[um]. interior[em] aut[em] res sacram[en]ti. Hanc magister insinuat querit. cu[m] sacrament[um] sit sacre rei signu[m]. quid in p[ro]p[ri]a sit sacrament[um] et quid res. Postea soluit s[un]t opinionem aliquo[rum] dicentiu[m]. exteri[us] esse sacrament[um] interior[em] esse rem sacram[en]ti. Contra q[uo]d statim opponit q[uo]d sacram[en]ta noue legis efficiunt q[uo]d figurant. exteri[us] aut[em] p[ro]p[ri]a non efficit interior[em]. ergo non est sacrament[um]. Et s[un]t opinionem eor[um] r[ati]o dicens. q[uo]d v[er]u[m] sit de illis sacramentis que in noua lege instituta sunt. vt baptisimus. p[ro]p[ri]etatis. et corpus xpi. penit[en]tia aut[em] n[on] est talis. q[uo]d in p[ri]mis p[ar]tibus fuit. et p[ro]p[ri]e eor[um] instituta sicut et matrimoniu[m]. Obicit etia[m] alio modo. q[uo]d sac[ra]m[en]t[um] debet p[re]cedere rem. p[ro]p[ri]a aut[em] exteri[us] n[on] p[re]cedit interior[em] vt sep[er]at. Et responderi q[uo]d etia[m] in alijs sacramentis sepe p[re]cedit res sacram[en]ti sicut co[n]uersio vt in adultis p[ro]p[ri]e gratia an[te] baptisimum p[re]fert. Tertia p[ro]p[ri]e positio est hec. Alij dicit[ur] t[er]m[in]e exteri[us] p[ro]p[ri]am esse sacrament[um] q[uam] interior[em]. t[er]m[in]e non esse duo sacram[en]ta. sed vnu[m] completu[m]. Hanc eni[m] p[ro]p[ri]e positionem p[ro]p[ri]e soluit questionem p[ro]p[ri]am: s[un]t alio[rum] opinionem qui dicunt t[er]m[in]e exteri[us] et interior[em] vnu[m] esse sac[ra]m[en]t[um]. sicut species panis et vini n[on] duo s[un]t sacram[en]ta sed vnu[m]. Exteri[us] aut[em] p[ro]p[ri]a est t[er]m[in]e sacrament[um]. Interior[em] aut[em] e[st] res sacram[en]ti. remissio aut[em] peccator[um] est t[er]m[in]e res. Et sic tria s[un]t in hoc sacramento sicut sunt in alijs sacris. Et tantum in speciali.

De sacramento vnctionis extreme.

Heter premis

la est etia[m] aliud sacrament[um]. f. vnctio infirmo[rum] q[ui] fit in extremis oleo p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. Et s[un]t tria genera vnctio[n]is. Est eni[m] vnctio q[ui] fit chrisma te. que dicitur p[ro]p[ri]e vnctio. q[uo]d in ea p[ro]p[ri]e ter paracyr[us] dat. T[er]m[in]e et p[ro]p[ri]e abundantiaz g[ra]t[ia] duos liquores mixtos habet. oleu[m] scz et balsamu[m]. oleu[m] p[ro]p[ri]e. balsamu[m] fame. L. balsamu[m] v[er]o grece vnctio latine dicitur. Nec tam[en] om[n]e oleu[m] ad vnctio[n]em sanctificatu[m] chrisma vocat[ur]. f. illud solu[m] q[uo]d miscet[ur] cu[m] balsamo. quo capita regu[m] et pontificu[m] vngunt. quo etia[m] baptisatos sacerdos vngit in vertice. et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e man[us] p[ro]p[ri]e ad os vngit in frons. Et et alia vnctio q[ui] carbecumini et neophici vngunt in pectore et inter scapulas. in p[ro]p[ri]e baptisimi. Tertia vero vnctio est q[ui] dicitur oleu[m] infirmo[rum]. de qua nunc agit.

De trib[us] generib[us] vnctio[n]is.

A quibus institutum sit hoc sac[ra]m[en]t[um].

Hoc sacramentum

vnctionis infirmo[rum] ab ap[osto]lis institutu[m] legit[ur].